

Forslag

til

Lov om ændring af borgerlig straffelov.

(Sabotage mod luftfartøjer m. v.).

Fremsat den 10. oktober 1972 af *justitsministeren*.

§ 1.

I borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967, som ændret senest ved lov nr. 95 af 29. marts 1972, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, *stk. 1*, indsættes som nr. 5:

„5) når handlingen er omfattet af konventionen til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed.“

2. I § 8, *stk. 3*, ændres „det under nr. 4“ til: „de under nr. 4 og 5“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1973.

§ 3.

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Ved lov nr. 95 af 29. marts 1972 blev gennemført en ændring af straffeloven, som gjorde det muligt for Danmark at ratificere Haag-konventionen af 16. december 1970 om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer. Ratifikationen vil finde sted i oktober 1972.

Som anført i bemærkningerne til forslaget til den nævnte lov findes der udover kapring af luftfartøjer en række andre handlinger, som indebærer en fare for luftfartens sikkerhed. Eksempelvis kan nævnes ødelæggelse eller beskadigelse af luftfartøjer og luftfartshjælpemidler og anbringelse af bomber og lignende ombord i luftfartøjer. På initiativ af Den internationale luftfartsorganisation (ICAO) er der derfor — som supplement til Haag-konventionen af 16. december 1970 — udarbejdet en konvention om bekæmpelse af ulovlige handlinger af den nævnte art mod den civile luftfarts sikkerhed. Konventionen blev vedtaget på en konference i Montreal den 23. september 1971.

Danmark og de øvrige nordiske lande har del-

Justitsmin. j. nr. L. A. 1972. 20002-174.

taget i såvel det forberedende arbejde som i den afsluttende konference i september 1971. I denne deltog i alt 60 lande, hvoraf 50 stemte for konventionen (bl. a. de nordiske lande), medens 10 lande undlod at stemme. Ved konferencens afslutning den 23. september 1971 blev konventionen undertegnet af 31 lande. Konventionen er indtil nu ratificeret af 7 lande, herunder Canada, Sydafrika og Israel. Danmark vil undertegne konventionen i oktober 1972.

Ifølge artikel 15, *stk. 3*, træder konventionen i kraft 30 dage efter, at 10 stater, som har undertegnet konventionen og deltaget i Montrealkonferencen, har deponeret deres ratifikationsdokument. Denne betingelse er endnu ikke opfyldt, og konventionen er således ikke trådt i kraft.

Montreal-konventionen er optaget som *bilag 1* til lovforslaget.

Konventionen indeholder med hensyn til fastsættelse af straf, jurisdiktion og udlevering i det væsentlige samme regler som Haag-konventionen. Hovedindholdet er, at staterne forpligter sig til at

fastsætte strenge straffe for sabotagehandlinger mod luftfartøjer og luftfartshjælpemidler og til at foretage strafforfølgning af disse forbrydelser, uanset hvor og af hvem de er begået, medmindre gerningsmanden udleveres til et andet land. Strafforfølgning skal dog ikke foretages i videre omfang, end det efter det enkelte lands lovgivning og praksis normalt er tilfældet i alvorlige straffesager.

Konventionen vil ikke medføre nogen forpligtelse for Danmark til at udlevere gerningsmanden til en anden stat. Den eneste bestemmelse i konventionen, der angår selve udleveringsspørgsmålet, er art. 8, hvorefter de handlinger, der er omfattet af konventionen, skal anses som forbrydelser, der kan medføre udlevering. Dette får dog ikke selvstændig betydning her i landet, idet § 3, stk. 1, i lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere allerede indeholder hjemmel til udlevering i anledning af handlinger, for hvilke der efter dansk ret kan idømmes højere straf end fængsel i 1 år. De handlinger, der er omfattet af konventionen, vil alle kunne medføre højere straf end fængsel i 1 år.

2. De handlinger, der er omfattet af konventionen, er opregnet i konventionens artikel 1. Det drejer sig om voldshandlinger, der under flyvning foretages mod personer ombord i luftfartøjet, ødelæggelser eller beskadigelser af luftfartøjer samt anbringelse af sprængladninger og lignende i luftfartøjer. Det er en betingelse, at den pågældende handling bringer luftfartøjets sikkerhed i fare eller medfører, at fartøjet ikke kan flyve. Konventionen omfatter endvidere ødelæggelse eller beskadigelse af luftfartshjælpemidler samt videregivelse af urigtige oplysninger, såfremt et luftfartøjets sikkerhed derved bringes i fare under flyvning. Efter konventionens formål og dens vidtgående regler om straf, jurisdiktion og udlevering må det antages, at kun skadetilføjelser af en vis betydning er omfattet af konventionen.

Danmarks tiltræden af Montreal-konventionen nødvendiggør ikke indsættelse af særlige straffebestemmelser i den danske straffelov. Der findes allerede i straffeloven bestemmelser, der muliggør strafforfølgning og idømmelse af alvorlige straffe for de handlinger, der er omfattet af konventionen. De bestemmelser, der navnlig kan anvendes er følgende: § 165, § 183, stk. 1 og 2, § 184, stk. 1, §§ 237, 244-46 og 252 samt § 291, stk. 2. Efter omstændighederne vil også bestemmelserne i luftfartslovens § 149, stk. 3 og 8, jfr. § 85, stk. 1 og 2, kunne bringes i anvendelse. Ordlyden af de nævnte straffebestemmelser er gengivet i bilag 2 til lovforslaget.

Der gælder derimod visse begrænsninger i den danske jurisdiktionskompetence, som bevirker, at det ikke er muligt — som forudsat i konventionens art. 5 — at straffe de sabotagehandlinger, der er omfattet af konventionen, uanset hvor og af hvem de er begået. Der henvises herom til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Gennemføres lovforslaget, vil man fra dansk side snarest ratificere Montreal-konventionen.

3. Der er indhentet udtalelse om lovforslaget fra præsidenterne for østre landsret, vestre landsret, Københavns byret og Århus by- og herredsret og fra Den danske Dommerforening, rigsadvokaten, Foreningen af Politimestre i Danmark, rigspolitichefen, politidirektøren, udenrigsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder.

4. Gennemførelsen af lovforslaget vil ikke medføre udgifter eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, nr. 1.

Konventionen pålægger i en række tilfælde de kontraherende stater at fastsætte regler, som gør det muligt for staterne at retsforfølge handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed, der er omfattet af konventionen, uden hensyn til, om der ud over gerningsmandens tilstedeværelse foreligger nogen tilknytning til staten, jfr. navnlig art. 5, 6 og 7.

De almindelige danske regler om, hvilke strafbare forhold der kan påtales her i landet, findes i §§ 6-9 i straffelovens 2. kapitel. Efter disse bestemmelser, hvis ordlyd er gengivet i bilag 3 til lovforslaget, vil en sabotagehandling mod et luftfartøj normalt kunne straffes i Danmark, når blot én af følgende betingelser er opfyldt:

1. Forbrydelsen er begået på et dansk luftfartøj. Et luftfartøj er dansk, når det er registreret her i landet. Dette gælder også, selv om fartøjet undtagelsesvist ikke har dansk ejer, jfr. § 7, stk. 2, i luftfartsloven, jfr. lovebekendtgørelse nr. 381 af 10. juni 1969.

2. Forbrydelsen helt eller delvis er begået på dansk område, herunder i luftrummet over Danmark.

3. Gerningsmanden har indfødsret eller bopæl i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige, og ophold her i landet. Tilknytningen til de nævnte lande skal foreligge på tidspunktet for påtalen her i landet, men behøver ikke at have foreligget, da forbrydelsen blev begået.

På grundlag af disse kompetenceregler vil man næsten altid have mulighed for at strafforfølge sabotagehandlinger mod luftfartens sikkerhed, hvor retsforfølgning i Danmark er praktisk mulig. Der kan dog tænkes tilfælde, hvor dette ikke gælder, f. eks. hvis gerningsmanden til en sabotagehandling mod et fremmed luftfartøj, der er begået og afsluttet uden for Danmark, senere pågribes her i landet.

Med henblik på sådanne situationer foreslås det at supplere de under 1-3 omtalte almindelige regler med en ny bestemmelse i straffelovens § 8, stk. 1, hvorefter der kan pålægges straf i Danmark for en hvilken som helst af de sabotagehandlinger, der er nævnt i Montreal-konventionen.

En sådan universel kompetence vil stille Danmark friere i spørgsmålet om udlevering af en ger-

ningsmand til en anden stat, idet Montreal-konventionen i art. 5, stk. 2, som nævnt stiller krav om, at den stat, hvori den formodede gerningsmand befinder sig, enten skal udlevere den pågældende eller være i stand til at udøve jurisdiktion.

Til § 1, nr. 2.

Ligesom ved påtale af handlinger, der er begået i et fremmed fartøj på dansk område, jfr. straffelovens § 6, stk. 2, og påtale af overtrædelse af straffelovens § 183 a om kapring af luftfartøj, jfr. straffelovens § 8, stk. 3, bør afgørelsen af spørgsmålet om påtale i medfør af den foreslåede regel i § 8, stk. 1, nr. 5, træffes af justitsministeren. En hertil sigtende regel foreslås indsat i § 8, stk. 3.

**CONVENTION FOR THE SUPPRESSION
OF UNLAWFUL ACTS AGAINST THE
SAFETY OF CIVIL AVIATION**

**THE STATES PARTIES TO THIS
CONVENTION**

CONSIDERING that unlawful acts against the safety of civil aviation jeopardize the safety of persons and property, seriously affect the operation of air services, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safety of civil aviation;

CONSIDERING that the occurrence of such acts is a matter of grave concern;

CONSIDERING that, for the purpose of deterring such acts, there is an urgent need to provide appropriate measures for punishment of offenders;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

1. Any person commits an offence if he unlawfully and intentionally:

- (a) performs an act of violence against a person on board an aircraft in flight if that act is likely to endanger the safety of that aircraft; or
- (b) destroys an aircraft in service or causes damage to such an aircraft which renders it incapable of flight or which is likely to endanger its safety in flight; or
- (c) places or causes to be placed on an aircraft in service, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that aircraft, or to cause damage to it which renders it incapable of flight, or to cause damage to it which is likely to endanger its safety in flight; or
- (d) destroys or damages air navigation facilities or interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safety of aircraft in flight; or

**KONVENTION TIL BEKÆMPELSE AF
ULOVLIGE HANDLINGER MOD DEN
CIVILE LUFTFARTS SIKKERHED**

**STATER, DER DELTAGER I DENNE
KONVENTION, ER,**

Da ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed truer sikkerheden for personer og gods, forstyrrer lufttrafikken på alvorlig måde og undergraver befolkningernes tillid til den civile luftfarts sikkerhed;

Da forekomsten af sådanne handlinger må give anledning til alvorlig bekymring;

Da der for at forebygge sådanne handlinger er et påtrængende behov for at gennemføre egnede foranstaltninger med henblik på at straffe gerningsmændene;

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. En person gør sig skyldig i en forbrydelse, hvis han ulovligt og forsætligt

- a) foretager en voldshandling mod en person ombord i et luftfartøj under flyvning, dersom denne handling må antages at bringe luftfartøjets sikkerhed i fare; eller
- b) ødelægger et luftfartøj i drift eller beskadiger det på en sådan måde, at det ikke kan flyve, eller dets sikkerhed må antages at blive bragt i fare under flyvning; eller
- c) anbringer eller lader anbringe — uanset på hvilken måde — i et luftfartøj i drift en indretning eller et stof, der må antages at ødelægge luftfartøjet eller beskadige det på en sådan måde, at det ikke kan flyve eller dets sikkerhed må antages at blive bragt i fare under flyvning; eller
- d) ødelægger eller beskadiger luftfartøjs hjælpemidler eller forstyrrer deres drift, dersom en sådan handling må antages at bringe et luftfartøjs sikkerhed i fare under flyvning; eller

(e) communicates information which he knows to be false, thereby endangering the safety of an aircraft in flight.

2. Any person also commits an offence if he:

(a) attempts to commit any of the offences mentioned in paragraph 1 of this Article; or

(b) is an accomplice of a person who commits or attempts to commit any such offence.

Article 2

For the purposes of this Convention:

(a) an aircraft is considered to be in flight at any time from the moment when all its external doors are closed following embarkation until the moment when any such door is opened for disembarkation; in the case of a forced landing, the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board;

(b) an aircraft is considered to be in service from the beginning of the preflight preparation of the aircraft by ground personnel or by the crew for a specific flight until twenty-four hours after any landing; the period of service shall, in any event, extend for the entire period during which the aircraft is in flight as defined in paragraph (a) of this Article.

Article 3

Each Contracting State undertakes to make the offences mentioned in Article 1 punishable by severe penalties.

Article 4

1. This Convention shall not apply to aircraft used in military, customs or police services.

2. In the cases contemplated in subparagraphs (a), (b), (c) and (e) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall apply, irrespective of whether the aircraft is engaged in an international or domestic flight, only if:

(a) the place of take-off or landing, actual or intended, of the aircraft is situated outside the territory of the State of registration of that aircraft; or

e) giver oplysninger, som han ved er urigtige, og derved bringer et luftfartøjs sikkerhed i fare under flyvning.

2. En person gør sig ligeledes skyldig i en forbrydelse, hvis han

a) forsøger at begå nogen af de i stk. 1 nævnte forbrydelser; eller

b) medvirker til, at en anden begår eller forsøger at begå en sådan forbrydelse.

Artikel 2

I denne konvention

a) anses et luftfartøj for at være under flyvning på ethvert tidspunkt fra det øjeblik, da alle dets udvendige døre er lukket efter indstigning, indtil det øjeblik, da nogen sådan dør er åbnet for udstigning; i tilfælde af nødlanding skal flyvningen anses for at vedvare, indtil de kompetente myndigheder overtager ansvaret for luftfartøjet og for ombordværende personer og gods;

b) anses et luftfartøj for at være i drift fra det øjeblik, da jordpersonellet eller besætningen begynder at forberede luftfartøjet til en bestemt flyvning, indtil 24 timer efter en landing; driftsperioden skal under alle omstændigheder omfatte hele det tidsrum, hvori luftfartøjet er under flyvning, som defineret i litra a.

Artikel 3

Enhver kontraherende stat forpligter sig til at fastsætte strenge straffe for de forbrydelser, der er nævnt i artikel 1.

Artikel 4

1. Denne konvention finder ikke anvendelse på luftfartøjer, der benyttes i militær-, told- eller polititjeneste.

2. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, a)-c) og e), finder konventionen, uanset om luftfartøjet flyver i udenrigs- eller indenrigsfart, kun anvendelse, dersom:

a) luftfartøjets faktiske eller planmæssige start- eller landingssted ligger uden for den stats område, hvor luftfartøjet er registreret; eller

(b) the offence is committed in the territory of a State other than the State of registration of the aircraft.

3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article, in the cases contemplated in subparagraphs (a), (b), (c) and (e) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall also apply if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registration of the aircraft.

4. With respect to the States mentioned in Article 9 and in the cases mentioned in subparagraphs (a), (b), (c) and (e) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall not apply if the places referred to in subparagraph (a) of paragraph 2 of this Article are situated within the territory of the same State where that State is one of those referred to in Article 9, unless the offence is committed or the offender or alleged offender is found in the territory of a State other than that State.

5. In the cases contemplated in subparagraph (d) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall apply only if the air navigation facilities are used in international air navigation.

6. The provisions of paragraphs 2, 3, 4 and 5 of this Article shall also apply in the cases contemplated in paragraph 2 of Article 1.

Article 5

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences in the following cases:

- (a) when the offence is committed in the territory of that State;
- (b) when the offence is committed against or on board an aircraft registered in that State;
- (c) when the aircraft on board which the offence is committed lands in its territory with the alleged offender still on board;
- (d) when the offence is committed against or on board an aircraft leased without crew to a lessee who has his principal place of business or, if the lessee has no such place of business, his permanent residence, in that State.

2. Each Contracting State shall likewise take such measures as may be necessary to

b) forbrydelsen er begået i en anden stat end den, hvor luftfartøjet er registreret.

3. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, a)-c) og e), finder konventionen, uanset bestemmelsen i stk. 2, tillige anvendelse, hvis gerningsmanden eller den formodede gerningsmand findes i en anden stat end den, hvor luftfartøjet er registreret.

4. For så vidt angår de stater, der er nævnt i artikel 9, finder konventionen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, a)-c) og e), ikke anvendelse, dersom de steder, der er nævnt i stk. 2, a), ligger inden for samme stats område, når denne stat er en af de stater, der er nævnt i artikel 9, medmindre forbrydelsen er begået, eller gerningsmanden eller den formodede gerningsmand findes i en anden stat end den pågældende stat.

5. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, d), finder konventionen kun anvendelse, hvis luftfartshjælpemidlerne benyttes i international luftfart.

6. Bestemmelserne i stk. 2-5 finder tillige anvendelse i de tilfælde, der er nævnt i artikel 1, stk. 2.

Artikel 5

1. Enhver kontraherende stat skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for forbrydelserne i følgende tilfælde:

- a) når forbrydelsen er begået inden for den pågældende stats område;
- b) når forbrydelsen er begået mod eller ombord i et luftfartøj, der er registreret i den pågældende stat;
- c) når det luftfartøj, hvori forbrydelsen er begået, lander inden for statens område med den formodede gerningsmand ombord;
- d) når forbrydelsen er begået mod eller ombord i et luftfartøj, der er udlejet uden besætning til en person, der har sit hovedforretningssted eller i mangel af et sådant forretningssted sin faste bopæl i staten.

2. Enhver kontraherende stat skal endvidere træffe sådanne foranstaltninger, som

establish its jurisdiction over the offences mentioned in Article 1, paragraph 1 (a), (b) and (c), and in Article 1, paragraph 2, in so far as that paragraph relates to those offences, in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to Article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this Article.

3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any Contracting State in the territory of which the offender or the alleged offender is present, shall take him into custody or take other measures to ensure his presence. The custody and other measures shall be as provided in the law of that State but may only be continued for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary enquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this Article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national.

4. When a State, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States mentioned in Article 5, paragraph 1, the State of nationality of the detained person and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant his detention. The State which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 7

The Contracting State in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without

måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for de forbrydelser, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, a)-c), og i artikel 1, stk. 2, i det omfang den sidstnævnte bestemmelse vedrører disse forbrydelser, hvis den formodede gerningsmand befinder sig inden for dens område, og staten ikke i medfør af artikel 8 udleverer ham til en af de stater der er nævnt i stk. 1.

3. Konventionen udelukker ikke straffetlig jurisdiktion udøvet i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 6

1. Når betingelserne herfor er til stede, skal enhver kontraherende stat, inden for hvis område gerningsmanden eller den formodede gerningsmand befinder sig, tage ham i forvaring eller træffe andre foranstaltninger for at sikre hans tilstedeværelse. Forvaringen og de nævnte andre foranstaltninger skal ske i overensstemmelse med statens lovgivning, men kan ikke opretholdes ud over, hvad der er nødvendigt for, at der kan indledes strafforfølgning eller tages skridt til udlevering.

2. Staten skal straks iværksætte en foreløbig undersøgelse af sagens omstændigheder.

3. Enhver, der er taget i forvaring i henhold til stk. 1, skal bistås med straks at komme i forbindelse med den nærmeste repræsentant for den stat, hvori han er statsborger.

4. Når en stat i henhold til denne artikel har taget en person i forvaring, skal den øjeblikkelig underrette de stater, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, den stat, hvori den forvarede er statsborger, og — hvis den førstnævnte stat finder anledning hertil — enhver anden interesseret stat om, at en sådan person er i forvaring, og om de omstændigheder, der ligger til grund for hans tilbageholdelse. Den stat, der foretager den foreløbige undersøgelse, jfr. stk. 2, skal straks give de nævnte stater meddelelse om resultaterne af undersøgelsen og oplyse, om den agter at udøve jurisdiktion.

Artikel 7

Den kontraherende stat, inden for hvis område den formodede gerningsmand findes, skal, hvis den ikke udleverer ham, uden

exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State.

Article 8

1. The offences shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between Contracting States. Contracting States undertake to include the offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. Contracting States which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Each of the offences shall be treated, for the purpose of extradition between Contracting States, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with Article 5, paragraph 1 (b), (c) and (d).

Article 9

The Contracting States which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate aircraft which are subject to joint or international registration shall, by appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the

nogen som helst undtagelse og uanset om forbrydelsen er begået inden for dens område, overgive sagen til sine kompetente myndigheder med henblik på strafforfølgning. Disse myndigheder skal træffe deres afgørelse efter samme retningslinier, som i henhold til statens lovgivning anvendes ved enhver anden lovovertrædelse af alvorlig karakter.

Artikel 8

1. Forbrydelserne skal anses for optaget i enhver udleveringstraktat, der består mellem de kontraherende stater, blandt de forbrydelser, der kan medføre udlevering. De kontraherende stater forpligter sig til i enhver udleveringstraktat, de afslutter med hinanden, at optage forbrydelserne blandt de forbrydelser, der kan medføre udlevering.

2. Hvis en kontraherende stat, som kun foretager udlevering på grundlag af en traktat herom, modtager en anmodning om udlevering fra en anden kontraherende stat, med hvilken den ikke har afsluttet udleveringstraktat, kan den betragte denne konvention som det retlige grundlag for udlevering i anledning af forbrydelserne. For udleveringen gælder i øvrigt de bestemmelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

3. Kontraherende stater, som ikke gør udlevering betinget af, at der består en traktat herom, skal gensidigt anse forbrydelserne som sådanne forbrydelser, der kan medføre udlevering i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.

4. For så vidt angår udlevering mellem kontraherende stater skal forbrydelserne anses som begået ikke blot dér, hvor de fandt sted, men også i de stater, som ifølge artikel 5, stk. 1, b)-d), skal kunne udøve jurisdiktion over for forbrydelserne.

Artikel 9

Kontraherende stater, som opretter fælles organisationer for lufttransport eller internationale virksomheder, der anvender luftfartøjer, som er genstand for fælles eller international registrering, skal på hensigtsmæssig måde for hvert luftfartøj udpege den stat blandt dem, som skal udøve jurisdiktion og fungere som registreringsstat i

jurisdiction and have the attributes of the State of registration for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the International Civil Aviation Organization which shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.

Article 10

1. Contracting States shall, in accordance with international and national law, endeavour to take all practicable measures for the purpose of preventing the offences mentioned in Article 1.

2. When, due to the commission of one of the offences mentioned in Article 1, a flight has been delayed or interrupted, any Contracting State in whose territory the aircraft or passengers or crew are present shall facilitate the continuation of the journey of the passengers and crew as soon as practicable, and shall without delay return the aircraft and its cargo to the persons lawfully entitled to possession.

Article 11

1. Contracting States shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences. The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

Article 12

Any Contracting State having reason to believe that one of the offences mentioned in Article 1 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish any relevant information in its possession to those States which it believes would be the States mentioned in Article 5, paragraph 1.

Article 13

Each Contracting State shall in accordance with its national law report to the Council

henhold til denne konvention, samt give underretning herom til organisationen for international civil luftfart, der viderebringer underretningen til alle de stater, der deltager i konventionen.

Artikel 10

1. De kontraherende stater skal i overensstemmelse med folkeretten og deres egen lovgivning på enhver mulig måde søge at forebygge de forbrydelser, der er nævnt i artikel 1.

2. Når en flyvning er blevet forsinket eller afbrudt som følge af en af de forbrydelser, der er nævnt i artikel 1, skal enhver kontraherende stat, inden for hvis område luftfartøjet, passagererne eller besætningen befinder sig, lette passagerens og besætningens muligheder for snarest at fortsætte deres rejse, og uden ophold tilbagegive luftfartøjet og dets last til de personer, som har retmæssig krav på besiddelsen.

Artikel 11

1. De kontraherende stater skal yde hinanden størst mulig bistand i forbindelse med strafforfølgning i anledning af forbrydelserne. Den anmodede stats lovgivning finder undtagelsesfrit anvendelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 påvirker ikke forpligtelser i henhold til nogen anden, bestående eller fremtidig, bilateral eller multilateral traktat, der helt eller delvis regulerer spørgsmålet om gensidig bistand i straffesager.

Artikel 12

Enhver kontraherende stat, som har grund til at antage, at en af de forbrydelser, der er nævnt i artikel 1, vil blive begået, skal i overensstemmelse med sin egen lovgivning meddele de stater, som den formoder vil blive de stater, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, alle oplysninger af betydning, som den sidder inde med.

Artikel 13

Enhver kontraherende stat skal i overensstemmelse med sin nationale lovgivning

of the International Civil Aviation Organization as promptly as possible any relevant information in its possession concerning:

- (a) the circumstances of the offence;
- (b) the action taken pursuant to Article 10, paragraph 2;
- (c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

Article 14

1. Any dispute between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other Contracting States shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any Contracting State having made such a reservation.

3. Any Contracting State having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary Governments.

Article 15

1. This Convention shall be open for signature at Montreal on 23 September 1971, by States participating in the International Conference on Air Law held at Montreal from 8 to 23 September 1971 (hereinafter referred to as the Montreal Conference). After 10 October 1971, the Convention shall be open to all States for signature in Moscow,

snarest muligt underrette rådet for organisationen for international civil luftfart om alle relevante oplysninger, som den er i besiddelse af vedrørende:

- a) omstændighederne ved forbrydelsen;
- b) de skridt, der er taget i medfør af artikel 10, stk. 2;
- c) de foranstaltninger, der er truffet over for gerningsmanden eller den formodede gerningsmand, herunder navnlig resultatet af enhver udleveringssag eller andre retslige handlinger.

Artikel 14

1. Enhver uoverensstemmelse mellem to eller flere kontraherende stater om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, der ikke kan afgøres ved forhandling, skal efter en af disse staters anmodning henvises til voldgift. Såfremt der ikke inden for 6 måneder fra datoen for anmodningen om voldgift kan opnås enighed mellem parterne om voldgiftsrettens sammensætning, kan enhver af parterne henvise tvisten til Den internationale Domstol ved en anmodning herom i overensstemmelse med domstolens statutter.

2. Enhver stat kan ved undertegnelsen eller ratifikationen af denne konvention eller ved sin tiltrædelse af konventionen erklære, at den ikke anser sig for bundet af bestemmelsen i stk. 1. De øvrige kontraherende stater skal ikke være bundet af stk. 1 over for en kontraherende stat, der har taget et sådant forbehold.

3. Enhver kontraherende stat, der har taget forbehold i medfør af stk. 2, kan når som helst trække dette forbehold tilbage ved meddelelse til depositarregeringerne.

Artikel 15

1. Denne konvention står åben for undertegnelse i Montreal den 23. september 1971 af stater, der deltager i den internationale konference om luftfartslovgivning, der afholdes i Montreal fra 8. til 23. september 1971 (herefter betegnet Montreal-konferencen). Efter 10. oktober 1971 står konventionen åben for alle stater til undertegnelse

London and Washington. Any State which does not sign this Convention before its entry into force in accordance with paragraph 3 of this Article may accede to it at any time.

2. This Convention shall be subject to ratification by the signatory States. Instruments of ratification and instruments of accession shall be deposited with the Governments of the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America, which are hereby designated the Depositary Governments.

3. This Convention shall enter into force thirty days following the date of the deposit of instruments of ratification by ten States signatory to this Convention which participated in the Montreal Conference.

4. For other States, this Convention shall enter into force on the date of entry into force of this Convention in accordance with paragraph 3 of this Article, or thirty days following the date of deposit of their instruments of ratification or accession, whichever is later.

5. The Depositary Governments shall promptly inform all signatory and acceding States of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification or accession, the date of entry into force of this Convention, and other notices.

6. As soon as this Convention comes into force, it shall be registered by the Depositary Governments pursuant to Article 102 of the Charter of the United Nations and pursuant to Article 83 of the Convention on International Civil Aviation (Chicago, 1944).

Article 16

1. Any Contracting State may denounce this Convention by written notification to the Depositary Governments.

2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Depositary Governments.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their Governments, have signed this Convention.

i Moskva, London og Washington. Enhver stat, som ikke undertegner konventionen før dens ikrafttræden i henhold til stk. 3, kan når som helst tiltræde konventionen.

2. Konventionen skal ratificeres af de undertegnende stater. Ratifikations- og tiltrædelsesdokumenter skal deponeres hos regeringen i Unionen af sovjetiske socialistiske republikker, Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt i Amerikas forenede Stater, som herved udpeges som depositarregeringerne.

3. Konventionen træder i kraft 30 dage efter at 10 stater, som har undertegnet konventionen og deltaget i Montreal-konferencen, har deponeret deres ratifikationsdokument.

4. For andre stater træder konventionen i kraft fra tidspunktet for dens ikrafttræden i henhold til stk. 3, eller 30 dage efter datoen for deponeringen af statens ratifikations- eller tiltrædelsesdokument, hvis dette tidspunkt ligger efter det førstnævnte.

5. Depositarregeringerne skal straks underrette alle undertegnende og tiltrædende stater om datoen for enhver undertegnelse, for deponeringen af hver enkelt ratifikations- eller tiltrædelsesdokument, for konventionens ikrafttræden og om enhver anden meddelelse.

6. Så snart konventionen træder i kraft, skal den registreres af depositarregeringerne i henhold til artikel 102 i De forenede Nationers pagt og i henhold til artikel 83 i konventionen om international civil luftfart (Chicago 1944).

Artikel 16

1. Enhver kontraherende stat kan opsig denne konvention ved skriftlig meddelelse til depositarregeringerne.

2. Opsigelsen får virkning 6 måneder efter den dato, da depositarregeringerne modtager meddelelsen.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, som har behørig fuldmagt dertil fra deres regeringer, undertegnet denne konvention.

DONE at Montreal, this twenty-third day of September, one thousand nine hundred and seventy-one, in three originals, each being drawn up in four authentic texts in the English, French, Russian and Spanish languages.

UDFÆRDIGET i Montreal den treogtyvende dag i september, nitten hundrede og enoghalvfjerds, i tre originaler, der hver er udfærdiget i fire autentiske tekster på det engelske, franske, russiske og spanske sprog.

Bilag 2.

§ 165, § 183, stk. 1 og 2, § 184, stk. 1, § 237, § 244, § 245, § 246, § 252 og § 291, i borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967, og luftfartslovens § 85, stk. 1 og 3, og § 149, stk. 3 og 8, jfr. lovbekendtgørelse nr. 381 af 10. juni 1969.

Straffeloven.

§ 165. Den, der til offentlig myndighed anmelder en strafbar handling, der ikke er begået, såvel som den, der til sådan myndighed indgiver falske klagemål, straffes med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år.

§ 183. Den, der til skade for andres person eller formue forvolder sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud, jernbane- eller anden transportulykke, straffes med fængsel fra 6 måneder til 12 år.

Stk. 2. Sker det under de i § 180 angivne omstændigheder, er straffen fængsel ikke under 4 år.

§ 184. Med fængsel indtil 6 år, under formildende omstændigheder med hæfte, straffes den, der uden at være strafskyldig efter § 183 forstyrrer sikkerheden for jernbaners, fartøjers, motorkøretøjers eller lignende transportmidlers drift eller sikkerheden for færdsel på offentlig færdselsveje.

§ 237. Den, som dræber en anden, straffes for manddrab med fængsel fra 5 år indtil på livstid.

§ 244. Den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, straffes for legemskrænkelser med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Er den angrebne en frugtsommelig kvinde, eller har angrebet på grund af de benyttede redskabers eller midlers art eller de forhold, under hvilke det er udøvet, haft en særlig farlig karakter, kan straffen stige til fængsel i 2 år. Det samme gælder, når

den udøvede vold i øvrigt har været særlig rå eller brutal.

Stk. 3. Har legemskrænkelser haft skade på legeme eller helbred til følge, er straffen hæfte eller fængsel indtil 2 år, under særlig formildende omstændigheder bøde. Har mishandling fundet sted, er straffen hæfte eller fængsel indtil 2 år. Dersom handlingen har medført døden eller grov legemsbeskadigelse, kan straffen stige til fængsel i 6 år.

Stk. 4. Den, som øver vold mod en sagsløs person eller på anden måde angriber hans legeme, straffes for overfald med fængsel indtil 2 år. Er den udøvede vold af mindre grov beskaffenhed, eller foreligger der forhold af undskyldende karakter, kan straffen nedsættes til hæfte; er den udøvede vold af ringe betydning, eller foreligger der særlig formildende omstændigheder, kan straf af bøde anvendes. Har voldshandlingen medført sådanne følger eller haft en sådan karakter, at den omfattes af bestemmelserne i stk. 2 eller 3, kan straffen stige til fængsel i 6 år.

Stk. 5. I de i stk. 1 nævnte tilfælde finder offentlig påtale ikke sted, medmindre almene hensyn kræver det.

§ 245. Den, som tilføjer en anden skade på legeme eller helbred, straffes for legemsbeskadigelse med hæfte eller med fængsel indtil 3 år, under særlig formildende omstændigheder med bøde.

Stk. 2. Under de i § 244, stk. 2 og 4, angivne omstændigheder, såvel som når legemsbeskadigelsen har været forbundet med mishandling eller har haft døden eller grov legemsbeskadigelse til følge, er straffen fængsel indtil 8 år.

§ 246. Tilføjer nogen en anden en sådan skade, at han mister eller lider væsentlig forringelse af syn, hørelse, taleevne eller forplantningsevne, at han bliver vanfør eller i høj grad vansiret, at han enten for bestandig eller for lang, ubestemt tid bliver uskikket til at udføre sine kaldspligter eller det daglige livs sysler, eller tilføjer han ham anden skade på legeme eller helbred af lige betydning, straffes han for grov legemsbeskadigelse med fængsel fra 1 til 12 år.

§ 252. Med hæfte eller med fængsel indtil 4 år straffes den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed.

§ 291. Den, som ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden, straffes med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 1 år.

Stk. 2. Øves der hærværk af betydeligt omfang, eller er gerningsmanden tidligere fundet skyldig efter nærværende paragraf eller efter §§ 180, 181, 183, stk. 1 og 2, 184, stk. 1, 193 eller 194, kan straffen stige til fængsel i 4 år.

Luftfartsloven.

§ 85. Luftfartøjer må ikke uden tilladelse af ministeren for offentlige arbejder

og justitsministeren eller af den, som disse dertil bemyndiger, medføre eksplosive stoffer, krigsmateriel eller krigsammunition. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren ved forskrift gøre undtagelse fra bestemmelsen i 1. punktum og fastsætter — ligeledes efter forhandling med justitsministeren — hvad der skal forstås ved eksplosive stoffer, krigsmateriel eller krigsammunition.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan af hensyn til den offentlige orden og sikkerhed forbyde eller opstille vilkår for befordring af andet end det i stk. 1 nævnte gods.

§ 149. — — —

Stk. 3. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder § 21, § 28, § 32, stk. 3, § 36, stk. 1 og 2, § 39, § 41, stk. 1, § 42, § 50, stk. 2, 3, 5 og 6, § 60, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4, § 74, jfr. § 50, stk. 2, 3, 5 og 6, § 84, stk. 2, § 85, stk. 1, § 130 og § 135.

Stk. 8. Overtrædelse af bestemmelser, der fastsættes i medfør af § 3, §§ 82-83 og § 85, stk. 2 og 3, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år. I øvrigt kan det i de forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, bestemmes, at overtrædelser af forskrifterne medfører straf af bøde eller hæfte.

Bilag 3.

§§ 6-9 i borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967,
som ændret senest ved lov nr. 95 af 29. marts 1972.

§ 6. Under dansk straffemyndighed hører handlinger, som foretages

1) i den danske stat,
2) på dansk fartøj, som befinder sig uden for nogen stats folkeretlig anerkendt område,

3) på dansk fartøj, som befinder sig på fremmed folkeretlig anerkendt område, af personer, der hører til fartøjet eller som rejsende følger med dette.

Stk. 2. Justitsministeren bestemmer, i hvilket omfang handlinger, som på dansk område foretages om bord i fremmed fartøj af og imod nogen, der hører til eller som rejsende følger med dette, skal påtales.

§ 7. Under dansk straffemyndighed hører fremdeles handlinger, som en person, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, har foretaget uden for denne,

1) for så vidt handlingen er foretaget uden for folkeretlig anerkendt statsområde, hvis handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end hæfte,

2) for så vidt handlingen er foretaget inden for sådant område, hvis den er strafbar også efter den dér gældende lovgivning.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til handlinger begået af en person, der har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige, og som opholder sig her i landet.

§ 8. Under dansk straffemyndighed hører endvidere handlinger, foretagne uden for

den danske stat, uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme,

1) når handlingen krænker den danske stats selvstændighed, sikkerhed, forfatning eller offentlige myndigheder, en embedspligt mod staten eller sådanne interesser, hvis retsbeskyttelse i den danske stat forudsætter en særlig tilknytning til denne,

2) når handlingen krænker en forpligtelse, som det ifølge lov påhviler gerningsmanden at iagttage i udlandet, eller en ham over for dansk fartøj påhvillende tjenestepligt,

3) når en uden for folkeretlig anerkendt statsområde foretagen handling krænker nogen, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat, og handlinger af den pågældende art kan medføre højere straf end hæfte,

4) når handlingen er omfattet af § 183 a. Påtalen kan tillige omfatte overtrædelser af §§ 237 og 244-248, som er begået i forbindelse med overtrædelser af § 183 a.

Stk. 2. I det under nr. 3 nævnte tilfælde afgør rigsadvokaten, om påtale skal finde sted.

Stk. 3. I det under nr. 4 nævnte tilfælde afgør justitsministeren, om påtale skal finde sted.

§ 9. I de tilfælde, i hvilke en handlingss strafbarhed afhænger af eller påvirkes af en indtrædt eller tilsigtet følge, betragtes handlingen tillige som foretaget dér, hvor virkningen er indtrædt eller tilsigtet at skulle indtræde.